

TALLER SOBRE INNOVACIÓ PER A LA MILLORA DE LA MOBILITAT, INFRAESTRUCTURES I TRANSPORT

El taller es va celebrar en la Universitat Miguel Hernández, De, i el seu objectiu va ser conèixer el punt de vista de les persones de la tercera edat, en el marc d'UNEIX (Programa estratègic per a la millora de la mobilitat, infraestructures i transport) de la Comunitat Valenciana.

El taller va tindre lloc el dimarts 24 d'abril, de 17 a 20 hores, en l'Edifici La Gàl·lia del campus de Elx. Es va iniciar amb una benvinguda per part del senyor Pedro Ginés, Vicerector Adjunt d'Infraestructures de la Universitat Miguel Hernández, així com de la senyora Esther Sitges, directora de l'Àrea del SABIEIX (Programa integral per a majors de 55 anys en la UMH i per a la promoció de l'envelliment actiu i saludable), de la Universitat.

El director general d'Obres Públiques, Transport i Mobilitat de la Generalitat Valenciana, El senyor Carlos Domingo, va presentar UNEIX i va explicar la metodologia que s'està seguint per a la redacció d'este programa estratègic, així com el procés de participació en la fase de definició d'objectius i directrius durant la redacció del document.

La sessió del taller va començar amb una exposició, per a situar el posterior debat, per part de Senyora Rosa Bassals, Tècnica de CEAPAT (Centre de Referència Estatal d'Autonomia Personal i Ajudes Tècniques), pertanyent a l'IMSERSO, i del senyor Enrique López, Enginyer de Telecomunicació, Coordinador del Grup de l'Exercici Professional del COIT (Col·legi Oficial d'Enginyers de Telecomunicació).

A continuació, es van debatre les necessitats de mobilitat, infraestructures i transport que té el municipi De i la província d'Alacant, en el marc UNEIX, per a la seua integració en el document estratègic que confeccionarà la Conselleria de Vivenda, Obres Públiques i Vertebració del Territori. Entre els participants s'entenia que la mobilitat havia de ser fonamentalment sostenible, en tots els seus vessants, tant mediambiental, com social o econòmica. Es va apuntar com a millor forma d'aconseguir-ho l'adequació de l'espai urbà i els seus vials als seus usuaris i la potenciació del transport col·lectiu. També es va ressaltar que el transport havia de ser objecte d'una adequada planificació que li permetera respondre a les necessitats dels ciutadans dins dels seus respectius territoris, en rutes, horaris i prestacions. Entre estes últimes cal destacar la importància de l'equipament necessari para

facilitar el seu ús per qualsevol tipus de persona i la capacitat del seu personal.

Es va fer especial insistència en l'ús d'ús de les noves tecnologies com a element imprescindible d'eixa adequació que es requerix a la mobilitat i al transport públic, formant els usuaris i als empleats de les entitats i empreses en les mateixes. Els participants entenien que per a les persones de la tercera edat i les que tenen mobilitat reduïda és fonamental el comptar amb ferramentes tecnològiques que faciliten la vida als ciutadans, entenen-se que són més necessàries com més es reduïxen les seues possibilitats, perquè és l'única manera de salvar els obstacles a què hui s'enfronten. Per a un cert tipus de persones només les noves tecnologies els permetran accedir en igualtat de condicions a tots els servicis i a totes les oportunitats de desenrotllament o d'oci que hui oferix la societat en els seus territoris respectius. De no fer-ho aixina, es veurien sotmeses a una discriminació, per la qual cosa pensaven que tot açò havia de

ser una condició indispensable a exigir a qualsevol entitat o empresa que preste servicis de transport.

A causa de l'elevat nivell de participació no va ser possible debatre totes les aportacions que havien fet els participants, per la qual cosa es relaciona ací entre altres:

- Mobilitat complicada entre les àrees urbanes i rurals, per recorreguts, parades d'autobusos i per horaris en què s'oferixen servicis bàsics.
- Importància de sensibilització i conscienciació de l'ús, hàbits i costums dels transports amb respecte de mobilitat d'un cert tipus de persones.
- Problemes de seguretat que es produïxen en quan es compartixen vials entre vianants o vehicles per a mobilitat reduïda i altres tipus de vehicles.
- Gran importància del transport en l'últim quilòmetre per a la mobilitat reduïda.
- Disponibilitat d'informacions útils i accessibles sobre el transport.
- Necessitat de disposar de neteges, per a facilitar la mobilitat i relacionats també amb el transport.
- Ha d'haver-hi coordinació entre ubicació i horaris en les parades de distints transports.
- Adequació de la senyalització urbana per a persones amb mobilitat reduïda o amb problemes d'accessibilitat a la mateixa, a través de l'ús de les noves tecnologies.
- Ubicar zones adequades per a descans de persones amb mobilitat reduïda.
- Cuidar que la il·luminació no vaja en contra de l'accessibilitat perquè reduïx la mobilitat.